

Suðuroy

Tríggjar vinkonur úr Havn fluttar til Vágs:

- Fólk halda okkum vera ørar

- Tað ger nakað serligt við ein at vera umgirdur av bergtakandi náttúruni í Suðuroy, og vágbingar eru ómetaliga blíðir, hjálpsamir og innbjóðandi, sigur 21 ára gamla Guðrið Patursson úr Havn. Saman við tveimum vinkonum flutti hon til Vágs í august 2018 eftir at hava gingið á várskeiðnum á Ítróttaháskúlanum í Suðuroy

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

PATURE@SOSIALURIN.FO

Síðsta vetur gjørdi unga havnarkvinnan, Guðrið Patursson, av at taka eitt hálvt ár á Ítróttaháskúlanum í Vági. Hon visti ikki heilt, hvat bíðaði henni í Vági, men uggaði seg sjálva við, at hon altíð kundi koma heim til Havnar aftur uppá góðar tveir tímar.

Men hetta hálva árið vísti seg at blíva nakað, sum broytti lív hennara og lat nýggjar hurðar upp. Á Ítróttaháskúlanum í Suðuroy kom hon tættari at føroysku náttúruni, royndi sínar veingir og skapti sterk vinaløg. Nakað serligt spurdist burturúr vinalagnum við tvær aðrar ungar havnarkvinnur - Rutt Agnarsdóttir og Elsu Jacobsen. Tær tríggjar høvdu so góðar upplivingar frá háskúlanum og Suðuroynni sum heild, at tær í summar gjørdur av at flyta til Vágs. Guðrið og Rutt fóru fyrri at arbeiða, meðan Elsa valdi at taka sítt triðja ár í miðnámi á Miðnámskúlanum í Suðuroy.

21 ára gamla Guðrið Patursson fortelur, hvussu væl tað varð tikið ímóti teimum trimum, tá tær júst vóru fluttar suður.

- Tá mann er uppvaksin í Havn, er tað onkursvegna okkurt friðsælt við at koma út á eina bygd á einari aðrari oyggj. Har er nakað heilt serliga hitandi við Vágs bygd, og vágbingar eru ómetaliga blíðir, hjálpsamir og innbjóðandi, sigur hon.

Bergtikin av náttúruni

Guðrið Patursson er í dag serliga hugtikin av náttúruni í Suðuroynni, sum hon lýsir sum stórsliðna og bergtakandi. Ítróttaháskúlin lærði hana at virðismeta og gagnnýta føroysku náttúruna uppá ein heilt serligan máta.

- Vit brúktu meginpartin av tíðini úti í náttúruni, og uppá tann mátan hevur mann lært sítt land nógv betur at kenna. Vit hava klintrað í bjørgunum, runnið niðan á Eggjarnar, sigið, verið túrar við bát, og hvat veit eg. Av sovorðnum upplivingum fær mann eitt heilt serligt tilknýti til

sítt heim og føroysku náttúruna, greiðir hon frá.

- Tað ger nakað serligt við ein at vera umgirdur av bergtakandi náttúruni í Suðri, og haraftrat vera ein siglitúr uppá tveir tímar burtur frá øllum øðrum.

Frískt at flyta suður

At tríggjar ungar havnarkvinnur flyta til Suðuroyar má sigast at vera ímóti rákinum, og Guðrið

21 ára gamla Guðrið Patursson er serliga drigin at náttúruni í Suðuroynni

Patursson má eisini flenna, tá hon hugsar um reaktiónirnar, tær fáa frá fólki, tá tær siga, at tær eru fluttar til Vágs.

- Tann vanligasta reaktiónin

er, at fólk bara flenna og halda okkum vera ørar í høvðinum. Onkur heldur enntá, at tað er tvætl. Annars eru fólk sum heild stuðlandi og halda, at tað er frískt av okkum. Tað er eisini spennandi hjá vinum og familju at hava møguleikan at koma suður og vitja okkum, fortelur Guðrið Patursson.

- Hóast fólk halda tað vera ørt av trimum ungum havnadamum at flyta suður, so eru vit nakrar av fleiri, sigur hon og vísir á, at ein annar fyrrverandi næmingur á Ítróttaháskúlanum hevur keypt sær hús í Vági.

Við opinleika koma møguleikar

Tær tríggjar trívast væl í Vági, og tær keða seg ikki, tí tær duga at halda seg framat. Bæði tá tað viðvíkir vinfólki, arbeiði og at geva eina hjálpanði hond í eitt nú Marghøllini ella Ítróttaháskúlanum. Guðrið Patursson ivast ikki í, at vón er fyrri Suðuroynni, og nú roynir hon bara at njóta ta enn óspiltu náttúruna í oynni, sum hon tekur til.

- Suðuroyggin hevur ivaleyst at bjóða uppá. Har er altíð okkurt arbeiði, og um mann er opin, so eru nógvir møguleikar á oynni. Eg vænti og vóni, at har fer at henda nógv í Suðuroynni í framtíðini, sigur Guðrið Patursson.

Tær tríggjar vinkonurnar Elsa Jacobsen, Rutt Agnarsdóttir og Guðrið Patursson úr Havn eru fyrstu ferð fluttar heimanífrá – til Vágs